

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel kérjük fel válatunk pártolót, hogy előfizetéseiket lapunk július-decemberi folyamára megújítani méltóztassanak.

— Előfizethetni helyben Stein J. könyvkereskedésében, vidéken minden csász. kir. postahivatalnál, kiadónk Stein János-hoz czimzendő bérmentes levelekben.

Előfizetési díj : félévre 6, évnegyedre 3 rft. p. p.

A „K. Közlöny”

székesztősége.

VIGASZTALJUK MAGUNKAT.

II.

Előbbi cikkemben azon tételt állítottam fel, hogy a magyar aristocrazia elbukott, a nélkül, hogy a nemzet kebeléből más elemmel kicserélhetne volna hatalmát, és befolyását a közös álladalomban.

Ezen tétellel nem azt állítom, mintha a nemesség, mint olyan, léteznék megszünt volna; a mit még csak az újabb institutiók végleges elrendezése után határozhatnánk meg.

A nemesség intézvényi befolyásának megszüntetését nem remélhetni mindaddig, míg az ausztriai birodalom élén a legitim uralkodóház fog állani; mert még akkor is, ha az intézvényei által a régi aristocrazia hatását, létezését elenyésztesz, nem foghatna a szárazan demokrat elemre támaszkodni, inkább új aristocraziát teremtené, legalább addig, míg a polgárelem birodalom szerzte jobban kifejlénék.

Hogy a kormányra nézve, melyik cél-szerűbb: a régít felépíteni-e megrongált állapotából, vagy azt vesztire hagyva, új elemekből újat teremteni? azt azon szempont határozza meg: hova csatlakozik Ausztria külpolitikája? éjszaki-e, vagy nyugati szövetségben keresi a kormány conservatív hatalmának alapjait? Az eddigi jelenségek, a régi aristocrazia mellett mutatkoznak.

A magyar, mint olyan, a nyugati politika érdekében tette magát előidők óta érvényessé, s bizonyosan a föld egy népe se viseltetik irányunkban nagyobb rokonszenvvel, mint éppen azon elem, mely benn a birodalomban némileg ostromolja nemzeti-ségünket, Közép-Eurpa német tartományai, s általában az egész german elem el Angolhonig, mind ismerik a magyar nemzet hivatását a török ellen hajdan s tán jövőben, s a pánszlavismus ellen most.

Ezen hivatás érzete, s nem nemzetiségi, de politikai csatlakozásunk Közép-Eurpa s úgy a german elem sorsához, nekünk a birodalom politikájában egy oly állást jelöl, mely nemzetiségünknek időszakonként ugyan megöröklhető tekintélyt is elvégre garantírozza.

Egy historiai és törvényes alapokon felelt dynastia nem nélkülözheti azon erőket, melyek évszázadokon át trónját fenntartották; nem biztatja historiai trónját kísérletekre, vagy birodalmát oly változásoknak tenné ki, a minőt Róma látott a respublica kora után, s a minőt Franciaország lát most, midőn a birodalmat összetartó oszlopokat kirugván lábai alól, a legitim királyságot forradalmi királyság, ezt köztársaság, s ezt újdón teremtet, s folytonos merénnyel fenyegetett császárság váltotta fel, s ki tudja, még hova fog jutni, míg egy szilárdabb állapothoz ér? talán Páris a 19-ik, vagy 20-ik század elbukott Rómája lehet.

Meg van kísértve már azon pálya-út a történelem által; s Franciaország elkezdett útja vezetett népeket, birodalmakat az enyészethez.

Nagyobb birodalmakat legbiztosabban

tarthat össze a legitim monarchia; ez pedig újabb intézvényeit mindig saját historiai előzményeire fekteti, engedve okosan az idők szellemének.

Ezen elv felfogásának még nyomait láthatuk mi a mult évtized végén ostromozott új alkotmányban, mely akkor is, mondhatni, mikor a birodalom egyik legaristokratikusabb népe állott a forradalom terén, az aristocrat elem fenntartó befolyásáról meg nem feledkezett.

E szerint, midőn a magyar aristocrazia elbukásáról szölk, ezen bukást még nem értem intézvényileg.

Ilyes elbukásról csak akkor szólhatunk, midőn azon tanácskozássoknak vége szakad, melyek a legislativ hatalom körében évek óta folyamatban vannak a birodalmi és tartományi képviselő megalapítása felett.

Ezen tanácskozások alapjait az események, s a század szükségleteiből meríték. A kereszténység eszméinek tisztulása, az emberi méltóság helyreállítása s az eszméknek ez általi emelkedése, meg kellett, hogy törje a régi formák mellett csökönyösebb conservativismust. A régiek, tisztán aristocratikus alkotmány-formák túltették magokat, a nélkül, hogy lejárt volna az aristocraziának, mint fogalomnak, nagyszerűsége, mely Angliában, a polgári elem nagy kifejlése mellett is, oly fontos érvénnyel bír. A „jobbik uralkodása” (mert aristocrazia ezt teszi) azon nemesebb önfeláldozás a közből, mely kiváltásgolt rendek elhivatása volt, érvényben kell, hogy hagyassék jövőben is; s kiről föltehető ezen fogalom érvényesítése inkább, mint azokról, a kik annak gyakorlatában voltak, a kik a szent tartozások köteleességét őseik dicső emlékeiből örökölték?

Nem éppen intézvényi, hanem eseményszerű bukását látom az aristocraziának, s köztük is nem általában a birodalmi, hanem inkább a magyar s kiválólag a erdélyinek.

Hogyan értem ezt? a jövő cikkemben fejtegetendem; látnunk kell, hol a baj,

mely egész nemzetünkre, s országunkra visszahat, hogy láthassuk, hol a gyógszer, a minek megszerzésére, s használhatására, fájdalom, sok, sok, szinte minden — kellene nekünk. Dózsa D.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Brusza, jun. 18. — Mialatt a török Montenegroval csatázik, Candiában is nagyon bonyolultak a dolgok a retimói és canei szandzsák (kerület) keresztény lakossága felől, s a Cana melletti hegyekre vonult vissza fegyveresen, honnan sérelmeket az európai consulokhoz intézett, egy iratukban terjeszték elő, melyre a kormányzó egy hosszú kiáltványban felelt, ebben hosszasan igazolja kormányzati eljárását, főképpen az ujonczí-adót, mely egyik főpontja a fölkeltek vádjainak; hosszas phrasiskokban igyekezik bemutatni, hogy semmire történt a fényes porta akaratja s rendeleite nélkül; felszólítja, hogy térjenek lakjaikba vissza sat. de a canei hegyeken lévő pelikazik (vitézek) nem látszanak Vely pasha békítő szavaira hallgatni, ke-szülnek onnan lerohanni, számuk naponként növekedik, s ha serény működésre képesek lennének, a törökök szűrt hamar kiténnék a szigetéről, mert a török edes semmire-tevésében minden védelmi-eszközt elhanyagolt, a várakat leomlatozni engedte, az ágyúk láfaját elrothadni s az ágyúkat elrozsdásodni, mintha Cobden örökös békéje már beállott volna. De a lázadás hírére a kormány rendleteket tett, hogy Szmirnából s más helyről seregek szállítsassanak Candiába, a Kars és Szilisztria nevű hadi gőzösök két zászlóalj vadászát szállítottak oda.

A faluk török lakossága nagyon megrémült s ott hagyva lakát, a megkezdett selyembogarak nevelését (a sziget fő jövedelmét) s vétéseit s mezei munkáit, a városokba menekült.

A candiai görög despotá s több főrendű lakosok egy nyilatkozványt nyújtottak Vely pashához, melyben kijelentik, hogy nekik semmi egybekötöttségük nincsen a lázadókkal, s hogy kárhóznak minden mozgalmat, mely a szultán atyai kormányja ellen történik.

Candiában több házmestroszok történetek, s néhány angol alattvalóknál nagy mennyiségű fegyvert s puskaport találtak; vannak, kik azt is mondják, hogy ezen faradalom kovászát Anglia dagasztja, s hogy tervében lenne a szucci csatorna megnyitása által jelentékeny leendő szigetel joniai birtokaihoz csatolni, hogy le-

Miért ne lehetne hiúság, kaczeráság egy pör-nőben is? gondolám és e gondolattal kioltel-kemből a bizalmat, mit szavai különben ben-nem felkeltettek volna.

Pár hó múlva gyámommal Párisba indultam, meg levén győződve a felől, hogy a szórakozás kedélyemre jótékony hatású leendő.

Piroskát kétségbeesetten hagytam el. Vigasztaló szavaim kevés hatást tettek reá.

— Oh, a kit szeretőnk, akit egészen magunkénak mondhatunk, nem hagyjuk azt el oly könnyen, — mondá zokogva, midőn utóljáralattam.

VII.

Majdnem egy évig voltam távol honomtól. De e távollét keveset változtatott kedélyemen. Ez idő eltelté után is épp oly meghasonlott voltam a világgal, mint távozásomkor; épp oly bizalmatlan az emberek iránt s elégtelen, sőt még elégtelenebb magammal.

Meglehet, néha vidámbab valék, többször részt vettem zajos mulatságokban, és sok könnyelműséget követtem el, hanem azután nem-vel az utatnak tekintik vissza tetteimre, mik lelkületemmel annyira ellentétben állottak, és ez csak növelte kedveltségemet.

Szóval bel-életem tettemmel ellenkezésben levén, folytonos küzdelem és hanykódásból állt egész létem.

Elhatároztam, honomba visszatérni, hossz-szan tartó távollétem alatt azon meggyőződésre jutván, hogy szenvedő kebel a könnyelmű, csánált örömek nem gyógyíthatnak ki.

Midőn honomba értem, néhány napig nyugott valék. Talán a teljesült vágy édes érzete okozta, vagy a magány, miután már darab idő óta sovárogtam?

Már két napot tölték falusi jószágomon a nélkül, hogy fölkerestem volna Piroskát, vagy csak kérdezősködtem volna utána, félve

Etele lakodalma.

Hős Etele az oroszlan
Szép Mikoltért galambbá vált,
Kedvesének ajakáról
Szedegetve mézes búzát!
A nagy lsten ostarából
Piros-színű pánthika lett;
S az az ajak, mely mennydörgött,
Könyörög most parancs helyett!

Nopár táltos megköszönti:
Halaszd el a lakodalmat!
Telve lettük rossz jelekkel,
Melyet leolénk, a barmot;
Tüzünk füstje csak kovályog
S nem száll egyenest magasra;
S a mely zászlót ékesíti,
Bagoly száll a turul-sasra!

„Beteg barmot áldozatok,
Innen vannak a rossz jelek!
Hajnál-szélű lengedezik,
Az a füst azért tévelyeg!
S az a bagoly szállhat tőlem
Turulomnak tetejébe!
Mikoltot ma nőmmé teszem,
Bármí lesz irva az égbe!

Csóta lovász belép gyorsan:
Halaszd el a lakodalmat!
Mintha mennykő érte volna,
Ósszeroskadt hű Villámód!
Méned, mely a harcba hordott,
Élettelen fekszik mostan!
S idejövét tizenhárom
Hulló-csillagot olvastam!

„Rész volt tán a déli abrak,
Az itatás elfeledve;
Vagy a vénségtől aszott ki
Csontjainak élet-nedve;
És a csillag hullhat tőlem!
Legszébb csillag ez mellettem!
S mire azok elaspadtak,
E csillagot nőmmé tettem!

Ha csillagok a királyok,
Akkor én hát a nap vagyok!
S mindamnyi elstötötedik,
Mikor az én fényem ragyog;
És én félnék baljelektől?
A ki gyáva az reszkessen!
Csillag-zápor se gátlhat!
Mikoltot ma nőmmé teszem!

Jere Mikolt, szerelmesem!
Jer velem a kéj lakába!
Hulló-csillag, bagoly, füst, ló,
Féljen tőlök, a ki kába!
Jere, lép át e küszöböt,
Te tántorogsz! elaléltál?
Kicsi, piczi lábajddal
Küszöbömbe megbottoltál!

Gorna asszony megszólítja:
Halaszd el a lakodalmat,
Neved bár a kanyar füstöt,
Baglyot, lovat, beteg barmot;
De szűz Mikolt megbottlása
Ez a szellemek intése!
„Jere Mikolt! ne figyelmezz
A vénasszony-csevegésre!”

S völgegyényi hajlékába
Kéjt iszik a világ ura,
Mig a kéjtől részegülre
Végre mély álom borula;

S a halál most metszi erét,
S befelaszti onvérebe;
Nagy üstökös, sarkány-forma,
Rémít fényével az éjbe.

Ébredsz a sovár Mikolt s
S alvó férjét simogatja,
S szívét, lelkét elérmiti
Kedvesének fagyos arczal.
„Szolgák, lányok jajgassatok!
Etelének vége, vége!”
Az a turul meghajolván
Ing a zászló tetejébe!

Puha ágyban félve szunyad
Martánj, Byzance királya;
Etelének harci híre
Almait is áttájjárja,
S most álmat lát, jót jelentőt;
A kéz-íjat ketté törve,
Mely a világ négy részét
Hosszu évekig győrtöte!

Várad László.

EMMA.

Regény.

Irta gróf LÁZAR KÁLMÁN.

(Folytatás.)

A leány egész szívvel csungott rajtam.
Egész természetességgel beszél el, mint szer-
relet gyermekébe óta, mint akaratja fér hez
adni; de ő nem teljesíté kívánatát, mert egy
sejtem azt sugta neki, hogy csak én tehetem
öt boldoggá.
Ez őszinte vallomás jól esett szívemnek, de
hitemet a nőbe visszaadni nem bírtam.

gyen ezen akarátja ellen megnyitandó csatornának kulcsa, mint a Veres-tengeren (Perim által) mind a Közép-tengeren Candia által kezében, és csak mint on-dit — említem meg ezen gyanúsitást, s semmiképpen alaposágáról jót nem állók.

S míg a tartományokban mindenféle ijesztő rendtelenségek urálnak, azalatt a fővárosban nagyszerű innepélyek mámorában szenderegnek, Mahmud pasha (Feti) Ahmet pasha fia házasságát inneplik a szultán leányával.

Egy 28 éves dicső káikba vezette, a felzárzózott hajók ágyuzójele, a Sheik-el-Iszlám s a miniszterek kíséretében, a szerencsés völgény menyasszonyát fényes konákjába (lakába), elcsaltat az első szerelmesök a bájos szultán szájukain, s megpillantá annak még soha férfi előtt le nem leplezett arcát, s azóta a főváros gondatlan lakossága, vigad, hegyen-völgyön lakodalmot, tűzijáték s terektá.

Bagdádi tudósítások szerint Omer pasha összeírta rendelt, mely elől a bagdádi hataláság rémületen menekül a pusztákra.

Másrésről a hatalmas multificus-törzs, melynek Sheik-el-szuktól egész Baszaráig terjed birtoka, hódolatot tett Omer pashának, ki e törzs sheikjei Mandar beyt nevezte ki, miután ez kötelezte magát 7500 zacskó (egy zacskó 500 piaster) évenkénti adófizetésre.

Két hatalmas törzs, a desuf és az amadoni törzsek, kik a kerket és julimaneji kormányzók elleni fejtelenségben tüntették ki magokat, megíjedve azon hírről, hogy Omer pasha ellen készül, követéseket küldöttek gazdag ajándékokkal Bagdába, — az adó pontos fizetésére, s újoncz-állásra kötelezve magokat, de ezen hódolat dacára is Omer pasha egy expedíciót rendez, melynek hivatása a Kurdestánban és a Persia-határokon uralgó rablások és rendtelenségeket megszüntetni. Ibrahim pasha egy 4000 főből álló hadtesttel elindult Kerkulba, hol Omer pashát bevárta.

A Beni-Lám törzs fellázadt s Bedra vidéken nagy pusztításokat vitt véghez, s az e tájon lakó, kormányhoz hű törzsöket egész Mendili nyomta vissza. A bebrai kormányzó Mehemed bey, ki Bagdában mulatott, rendeletet kapott székhelyére rögtön visszatérni, ott a rendet helyreállítandó. Régi viharongált hajó ez a Törökön, egy lyukat bedugnak s rothadt oldalán más nyíllal, feldozzák azt minden oldalról, de egy erősöske fergeteg azt elcsúszást menthetetlenül.

Egyiptomból írják, hogy Saïd pasha rendeletet adott egy Alexandriában építendő múzeum felállítására, melyben Egyiptom szétszórta s védtelen elporló régiségeit összegyűjtessék; két kitűnő mérnök, Montaut és Liman bey, dolgoznak ezen épület tervén; Marielli, a fáradhatlan tudós, a Serapheum s más régiségek felfedezője, nevezetett ki rendezőjéül.

A kairói vasúton rémitő szerencsétlenség történt; az alkirály unokája, Ahmet pasa, fényes kísérettel ment báltójának látogatására, a met, melyen visszatért Kairoba, Kaffer-Leesnél leszköty egy hajóhidról s 28 egyén fult a vízbe, melyek között Ahmet pasa, Hajreddin pasa, Bifar bey sat.

Bruszan lévén, illő lenne valami hírt innen is közölni. Mult héten egy angol társulat megbizottja, Mr. Carlton, egy mérnök kíséretében volt itt, egy Gemlek és Brusza között építendő vasút tervét megalapítandó; ezen vasút után

egész Kuttaig folytatna s egybekötötte az uszák-szmirnai vonallal; több napi kirándulások s merészeket egy a Kotel-Olympban tartott banquet fejezett be, melyen igen sok olympus név költ el, s volt valami csekély borhistoriáska is, melyről a bruszaï cronique scandaleuse sokáig beszélgetett.

Bakalum.

Sz.-Udvarhely, jun. 30. — A folyó hó 25-én d. u. 2 1/2 órakor Bécsben történt s az egész osztrák birodalmat, legközelebből pedig bércezes honunkat érdeklő gyászsemmény híre e kerület és város lakosaira is nagyon leverőleg hatott. Minél fogva a városi előjáróság, a rom. kath. és ref. egyházak helybeli lelkeszei és a kath. s ref. gimnasiunok tanárai az országos vesztesség nagyságának érzetétől áthatva, cs. k. kamarás, helytartósági tanácsnok és udvarhely-kerületi főnök, Szépláki P. Horvát Albert ur ömlőgál gyászoló innepélyességgel jelentek meg, városuk, egyházuk és tanodáik nevében a hön feledhetlen emlékei fölkormányzója, herceg Schwarzenberg Károly ö magassága, halálán mély fájdalomukat nyilvánítván, s ebbeli nyilatkozványuknak legfelsőbb helyre juttatásáért kérvény. Mely gyászszünetelést ker. főnök ö maga hasonló megilletődéssel elfogadván, s az arrólí fölterjesztést egy pár elfojtott, keserv hangján mondott, — szóban megígérvén, siri csend lön s csak néma hajlongásból áll a búcsuvétel, mert a tisztelést elfogadandó kezdve, a jelenvölak mindenikének szeméin könyek csillogtak, mint az idevölztó fránti öszinte hála és hó ragaszkodás legkétségeltelenbb jelei. A város ház tanácstermében az idevölztó herceg képe gyászfátyollal véteztet körül. A városi kath. és ref. templomokban jul. 12-én fognak tartatni az idevölztó gyászisteniztetéseket.

r. l.

Maros-Vásárhely, július 1-én, 1858. — Uj-ból látva e kedves várost, meggyőződésem a felől, hogy lelkes polgárai, és előjárósága semmitse hanyagolnak el csinosítására, és szebbítésére; most azonban elhagyom a külsőségek megemléztését, hanem szölok egy szellemi képezdéről, a színházról. Tegnapt és tegnapelőtt este látszólag ugyanis két darabot, „Dózsa Györgyöt“, és a „Bibor és Gyász“. Egyiket az Apollóteremben, ez utolsót pedig egy nyári színházban, melynek megpillantása inkább emlékeztetett a Sophokles korabeli színpadokra, mint a pesti színházra vagy a Scálára. Az utóbbi játék a helybeli reform. collegium javára adott, oly szép-számú közönség előtt, hogy bizony még nagyobb városnak, is becsületére vált volna. De az ily nagyszámú közönség itt csak baj és gyöttelelem, mert ha például, esős idő lett volna, a közönségnek alig két harmada térhetett volna be az Apollóterembe; és minő ház ez? Kicsit magasan (2-ik emeleten) van és harmadik kézből bérlettel s oly kikötésekkel, hogy a leudális kor visszaélései valóágos „jus naturae“-vá válnak ezek mellett. S az eféle bérlet színhelyek mellett mind a közönség, mind különösen a színészek igen alkalmatlan helyzetbe jönnek, mind anyagi mind szellemi tekintetben; és annyira ki vannak téve egyes emberek, szélszéleink, hogy a fennállhatás csaknem lehetetlen, és a jövő? o a jövő siralmas, s pedig jó lenne valamit, hagyni gyermekeinknek, miről megemlégsenek minket is; mert hej sokat örököltünk mi apáinktól, miket még el is jászoltunk; tehát, bár kárpótlásul, emelnék e szép város díszítésére egy állandó színházat.

Örömmel hallók némely lelkeseknek tárgybani újabb föllépését mind szellemi, mind anyagi erővel. Adjon isten jó sikert nemesszándéknak.

Láng Boldizsár ur társasága, a fönnemlélt két nagyjátékot jó sikerrel adta, s a tanulmányozás és szorgalom gyümölcse nem maradt el, mert mindkét játék jobban adatott elő, mint Kolozsvárt! Nem hagyom említtelen azt is, hogy általánosan dicsérik Láng ur társaságát, szorgalmát, kitartását, komolyságát és jellemességét! Adjon az ég sok ily társaságot, kik a színészetnek minden tekintetben becsületére válnának.

D. F.

Torda, június 28-án, 1858. — Lefolya az újtorjai szent János-napi vásár is f. hó 21-24-ig. Ez országos vásár azok közé számítható volt eddig, mely Erdélynek barmait árát mindig legjobban megfizette, s azért a hon minden részeiből annyi barmot hajtottak ide, mennyit e mostani kor még nem látott; nem csak a piac, hanem a mellék-utcák is mind telve valának; de a barombecs nem vala a régi; az eddig volt 300 forintos pármarha ára pengéből váltóra szállott, a 60—70 pförintos lehén ára hasonlólag oda esett; volt ló, csikó elég, de nem vettek. Csikószedő nem volt, pedig ezekben lehetett volna válogatni. Kövér sertés nem volt; rideg elég, de nem kellett.

Ital-áruól sátor két renddel vonult keresztül, ebből meg lehet itélni leginkább, mi a vásár fő igénye, mihez a sült-pecsenyések, s fejezcpóások és kenyéreskek két hosszú sora legjobban állott.

A gyapjувásár gyengén ütött ki, 45—50 váltó rítig állot mászája becsé.

Készruha és pipere-áruólakban bővelkedtünk, ezek hívták a vevő olcsó vásár-ejtésre. Timár, eszmadia bátrán társaloghatott ezíke mellett szomszédjával; mert a vevők nem háborgattak.

A szürkészlők nagy áldomást íhattak, mint-hogy cselödek számára a gazdák a kicsiny, és öreg szürt most vették meg.

Továbbá, gereblye nem volt kapós; deszka, zsendelő, gerenda, borona; szőlőkaró, ezelőtti tíz évi folyó becsőbe szállottak vissza.

Cserépedény Kolozsvárról, Dézsről, Járaból, Székelyföldről annyi volt, hogy a vásár napja után még két nappal mind árulták. De hólyagos járait nem leheté látni, tán elhalt mésztere (?)!

A vásár napján d. e. 8 óráig idegen iparosított venni nem lehetett azért, hogy nem volt kiharangozva, felszabadítva eddig a vásár; az idevalók pedig árultak s előtt is. Ennek hol legyen megírva törvénye, nem láttuk soha; nincs is egyéb értelme, mint az, hogy kényszerüljön a vásárló helybelitől venni. Igen, de ez jogellenes, mert megfizeti az idegen is a vámost, tehát azon helyen és időben éppen azon joggal árulhat, mint a helybeli iparos.

A vámlásról lévén szó, nem hagyhatjuk érintetlen, miért fizetnek Uj-Tordában szemét-vámost a vásárosok, hiszen itt nincs kövezet, a szeméti beletapadjaq aporba, sárba; ha az éjszakai szél el nem seprí, és a zápor el nem hajtja? Sokan felelik erre, a vásár-haszonbórlével: benne van a tariffában. Igaz! de ha a város pénzátárá inneni szemét-vámmal is szereti magát neveltetni, szeresse kiköveztetni a piacot is, mint az ó-tordait saját költségén, a katona-lőcsőkat a a piac közepéről kitenni a mezőre, hogy a

vásárosok ne kényszerüljenek utcákba vonulni, s ez által a jövést-menést, sátraik, szekereik, marháik által ne gátolják, ne szorítsák.

Komédiás volt elég, a nép nyelvén: pénzcsaló. Doboltak, trombitáltak, lármáztak, hívták rosz magyarsággal a népet garasos komédiába, közülük egy rendbelinek több apró gyerekei tüntették ki magokat testgyakorlatban, míg egy lánykát addig hajtogattak ide s tova, hogy kiadta utolsó lehelétét, s f. hó 26-án itt eltemették. Ha igaz, mit a nép beszél, hogy vásárolt gyermek volt, s erősen kínzóztott testgyakorlatban, akkor nem elég a belső bíró büntetése, hanem alkalmazni lehetne melléje a polgárból is vagy egy cikket.

r. l.

KOLOZSVÁRI NAPLO

A k.-fejevári gymnasium az ez évi május innepélyre begyűlt adományokból egy gymnastikai intézetet állít fel, s ezenfelül 10 darab aranyat tesz fel annak, a ki egy a Tanodai Lapok idei 27-dik számában közreadott, s Ompolyi Károly névvel aláírt versre, melynek czíme ez: „Erdélyi tanulók május innepélyi dala“ — a legjobb negyes zenét állítja elé. A verset zengzetes és csinos, annyi megjegyzésünk volna, hogy a refraint szíveskednek az író megváltoztatni s e sor helyett „Ezerszer légy üdvöz“ állana ez; „Ezerszer üdvöz légy“, mert tapasztaltatni fog, hogy a zenei utóhangzás úgy bájosabbá fog válni, mint hogy az „üdvöz“ szó az utó-tagban viszhangtalan s a dallamban sziket.

Csikbanfalvi Kovács Lajos, volt kormányzoki ügyvéd, folyó hó 3-án, sokáig tartott tudósorvadás következtében, élete 36-ik évében meghalt. Béke porainak!

Leverson György esquire Angolhonból, ki nemzetünk iránt oly rokonszenven viseltetik, hogy nyelvünket nemcsak maga szépen beszéli, de gyermekeit is taníttatja arra; e napokban utazott át Kolozsvárt, kejtutazást tevék his hazánkban, innen Fehér és Hunyadvármegye classicus tájaira indult.

Dr. Schmalz, drezdai orvos-tanácsos, ki a fül és dadogás elleni bajok orvoslására magától lapunkban is hirdette, e hó 9-kén megérkezett Kolozsvárra, s 14-ig itt mulat, innen K.-Fejevárra és Szebenfelé utazand. Szállása a Biasini vendéglőben.

Mégjelent a „M.-vásárhelyi Füzetek“ 1-ső füzeté, tartalmát képezik: „Tájékoztás“, szerkesztőtől, „Tanulások levelek urambátyámhoz“, Mentovichtól, „B. Szentkereszti kard“, Sz. J.-tól, „Az urbiségi székelőföldön“, X. Y.-tól, „Hazaszeret“ növelési szempontból, Molnár J.-tól, „A székelők szabadság-levele“, Dózsa D.-tól, „Gyásznapok“ költemény, Mentovichtól, „Tárczában“ Előszó szerk. A Maroskerületi tüzakrm. intézet Száva, F.-tól. Lipesei s mégis idevaló, X. Y.-tól. Borászati közlemények ajánlása. A mint e tartalomról is látható, a szerkesztés kellő gondnal van kezelve, s az előfizetés még beázva nem levén, kíváncsók, hogy ezen vállalatot hazánkban bővebb részvétell karolják fel.

(Adakozás.) A szamosújvári templom részére Szakács Mózes sz.-udvarhelyi lelkesz ur 10 pfrtot, Bacsoni Ádám ugyancsak otta-

miképp válaszul azt nyeredem, hogy férjhez ment, mi csak jobban megerősített volna azon meggyőződésemben, hogy nincs nő, kinek szerelmébe hinni lehet.

Harmadnap alkonyán kísértáltnam a párkba. Az est oly szép volt. A fák csodás árnyakat vetettek a virágcsoportokra. — A lég telve volt illattal, az állatszónak kék egen oly fényesen tündökölték a ragyogó csillagok, a lombok között szellő suhogott el meglebtenve a virágokat, mik érintésére összehajtak fejüket, mintha édes szerelmi titkokat sugnának egymásnak...

Minél csöndesebb lön minden körülöttem, annál nyugodtabb levék. ... Szívemben egy hang szöglét meg, mi még unottabbá tévé előttem a városi zajt. Mi volt mindazon öröm, mit ama lármás piacon, mit nagyvilágnak véseznék s hol az édek fényes trónján ül, véseznék muló mámor, mire visszaemlékezni is undorodom. És ezt sohainkább nem érezem, mint azon este, midőn ott künna, a szabad ég alatt, a természet költészete von körül. Ott minden összehatott; a szunyadó virágok szétreplő illata, a halk titkos nesz, mit nem tudunk, honnan jön, a csodás alakzatokban tova uszó fellegek, minden, minden, hogy rég feledett emlékeket meg-elevenítsen.

Nevezhetlen, fájóan édes érzület ragadt meg. Ismét fölmerült multam, megaranyozva az emlékezés által. ... Eszembe jutt, mi szép volt akkoron előttem az élet; minő ragyogó annak legfénylőbb csillaga, a szerelem. Egy angyal, kinek könyve virág-eső, kinek hangja lily zene, mi képes a bánatot gyönyörre átvárasztolni, ki, ha ellebeg a föld felett, viruló tavaszt hoz, és mikor ramosolyog kedveljére, annak szívét menyhó bűvöli át.

Oh, ezt ott a nagyvilágban nem érezik, ott kéj-élveket használva, szilajon rohanják át az életet. ... Ki kabúltan összeroskad féluton, arra

kinek mi gondja? Ott marad elhagyottan mindenkitől, és még áldhatja sorsát, ha az élvek közepett szíve kiégett, elomlott.

Senki nem szánja, senki nem ismeri. ... De egy ily test- és lélekben megtört lényben, ki is ismerné föl az ifjút, ki kevés idő alatt banchanalik hőse volt? ki most szegénységgel küzd, és pár nap előtt pompás teremben dözsölt bor- és szerelemtől égő arczeval, kinek karjai között akkor tüsszemu hölgy pihent, édes szerelmi odaengedéssel; de a mámorosodott reszkeg kezéből kihiult a kéj gyönygöző pohara, s mire bódultan fölébredt, már nem maradt számára az örömeink egyetlenegy virága se...

Mit adhat már az addig lenézett, megvetett szív? ...

Sebesen haladtam tova, mintha menekülni akarnék a szomoró képtől, mi feltűnt előttem. Elhagytam a parkot, s a kis liget felé, hol a malom állott, irányzám lépteimet.

E hely kedves volt előttem Piroskáért is, de még inkább mint gyermek-éveim emlékeinek színhelye.

És a mint a síma réteken továbbadtam, és a liget fái a szellőtől ingatva, hívní látszának, ujjalag szívembe lopódzott a régi álmodozás, rég szunyadó érzelmek ébredeték föl s Emma lebegett előmbé, mintha jelené vált volna azon kor, midőn ott együtt olvastuk Pál és Virgínia történetét; mintha láttam volna ismét, minő figyelemmel les el Piroksa minden szót Emma ajkairól; mintha fülembé csengne e kedves gyermek édes hangja. ... Emma a szomszéd falu tulajdonosának leánya volt, s szülőinket benső barátság csalólván egymáshoz; mig szü-lőim éltek, gyakran valánk együtt. ... Így hal-kan szívünkben neme a benső barátságának fejtelt ki, minek harmonicus utánzengése sokáig megmaradt kebelemben. ... Emma azon gyermekek közé tartozott, kik-

ről azt szokták mondani: „nem a földre születek“, kiknek látta még a durvább lelkiütközé-nél is kellemes benyomást idéző elő, kik szavaik, mozdulataik, tetteikben nem olyanok, mint más gyermekek, kiknek gondolatain neme egy finomabb költészetnek árad el, mit érezünk, de nem értünk eléggé. Oly lények, kiket egy költői kebel szép fellegosa szerint féltett, ha egy domb vagy virágugos ellakarja szeméink elől, hogy eltűnnek örökre ott, hol az a ráruul a földre.

Az emlékezés még bűvösb fejeződésként szökl körül, s nekem úgy tetszett, mintha egy angyal lebegne körül; de a családás már kebelemben meggyökerezette a kételet...

— Miért ámitom magamat, ki tudja, mire fejtelt pár év alatt. ... Vajjon az élet durva keze nem törti-e le homlokáról az angyalt, vajjon nem lett-e köznapí hölgye? Ki mondja meg, hogyan feleik ki a felső bimbó? ... Hányat tép meg a vihar, éget el a nap heve, vagy szakít le pajzán kéz. ... Ki tudja, a szelid gyermek most nem kaczerhölgy-e az, ki hódítani kíván, hogy sziveket öljön?

És mi különös az ember. ... A mi egy perczben könyekre indítja, mosolyt lehel a jövőben ajkaira; ki előtt ma imázva borulánk le, holnap megvetéssel, vagy legalább közönynyel fordulunk el attól. ...

Alig hívem lehetőnek, hogy Emma köznapí hölgyggyé fejlődött ki, és a varázs, mi környezé, oszlani kezdett, az igéző kép, mi kebelemet eltölté, elhalványult. ... A virágok illatát nem szívtam többé oly kejesen, s a tájra oly egyked-vűen tekinték, mint bármely másra.

Eltűnt a mult feljáró szelleme, az emlékezés, és csak perczekre kereshete föl enyhíteni bánatomat. — Miért tegyek érte kivételt, hogy talán

még bálványommá váljék, s még nyomorultabbá, még hitetlenebbé legyek?

Akaratlanul törtem ki e szavakban, midőn közlemben egy hang szöglét meg egészen váratlanul.

— Csöndesen — szóla — ne háborítsa ál-mát...

A szölv felé tekinték, s azonnal ráismer-tem abban Piroksa atyjára. De minő változáson ment volt át egyetlen rövid év alatt ez ép öreg? Egy év előtt még alig szürkülni kezdő haja hófehérré lön, feje előregörbéd, s hal-vány, becsétt arczát ijesztően halálszínűvé tévé a hold báyadt fénye. Még most is elszorul szí-vem, mikor visszaemlékezem reá, a mint ott a morajló patak marlján ülve, becsétt szeméit reám fuggeszté, s merev tekintete rajtam tapadt.

— Csöndesen, ne háborítsa álmat, — ismétlé érzetelen hangon, s intőleg emelé föl kezét. Azután elfordítva tölem fejt, szintoly merev tekintettel nézett a tova szökdelő hullámok közé, mint azelőtt reám:

Szorogó kebellet néztem körül. Sejteti kezdém, hogy itt valami rendkívülinek kelle történnie.

Tekintetem a közel malmon akadt meg. Az romokban hevert. Fedele leégett, falai kormo-san emelkedtek ég felé, egykor vigan kelepelő kerekai darabokra tördelev heverték szanaszét a zsilip mellett, min tájékozva rohant alá a patak. Pár perczig mozdulatlan maradtam, mintha várnám a szép molnárlányt, a mint a romok közül kilép, s elem rohan. ... De előttem csak a sötét romok álltak, a szép alak nem jelent meg, zengzetes hangját nem hallám, csak a patak zugasát, mi, mintha egy hangu mormogá-sával valami gyász történetet beszélné el...

(Folytatjuk.)

ni ref. elkész. ur. 14 pfrtot, küldöttek be szerkesztőségünkhöz, melyet egyházak híveitől gyűjtének az oly szent czélra.

KÜLFÖLD.

Franciaország. — A montenegrói ügy tehát békés fordulatot vett, a porta engedékenysége folytán. De minde mellett is parancsot kaptak a francia hadihajók, hogy a vizálynak teljes elenyészéséig az Adrián maradjanak. Azonban a szultán párisi látogatása oly czélból, hogy Napoleon császárral az európai szőnyegen levő komoly kérdések felett tanácskozzék, a jelen körülmények közt aligha még fog történni.

— A conferentia meddig tartása felől Párisban íme versio talált legközelebb hitelt. Julius végeig remélik, hogy a fejedelemségek ujja szervezésének alapjai iránt egyetértést fognak eszközölni. Azután a conferentia elnapolja magát, s a meghatalmazott urak utra kelnek. E közben különleges bizottság fog alakítani, azon megbízással, hogy a politikai, közigazgatási, bírói és katonai intézményekre vonatkozó statutumokat és szabályokat állapítsa meg. Azután a conferentia október elején újra összejön, s a szervezés munkáját lefészteti.

— Egy angol lap nevezetesen telepszéseket közöl az Espinasse-miniszterium alatt Franciaországban uralkodott rémuralomról. Hahogy az említett lapnak hitelt adhatni, úgy az ország minden megyéje formászerint a deportatio-adó egy nemének volt alávetve. Minden főnöknek megyéje nagyobb, vagy csekélyebb fontossága szerint, nagyobb, vagy kisebb számú embereket kelle deportatióra szolgáltatnia. A legterjedelmesebb és legrosszabb híru megyéknek 40—50 főnyi jutaleköt kellett állítani; a kisebbeknek, vagy azoknál, melyek jobb hírből állanak, 10—20 delinquenttel is megelégedtek. Áldozataik megválasztásánál a főnököknek, a mennyire lehetséges volt, a régi lajsztrókat kelle venni, azaz: a melyeken azok nevei vannak följegyezve, kik vagy a forradalomban nagyon feltűntek, vagy republikánus czélatok hírében állnak. A deportatio végett befogott egyének közt voltak ügyvédek, jegyzők, orvosok, kereskedők, kézművesek, napszámosok, parasztok, stb. Ilyetén kísérletek után üdvös volt egy szabadelvűsködő herceget tenni a belügy élére, noha az új személy helyett üdvösebb lenne egy újabb rendszert.

— „A. D. A. Z.” szerint Napoleon hg. két oly eszmét képvisel, melyek az ország kormányzatára hatással vannak: nagyobb szabadelvűség a benső igazgatásban; háboru a nemzetiségek megszabadításáért, háboru a dolgok állására való minden tekintet nélkül, háboru minden áron. Levelező tagadja, mintha a két nnokatestvér egymás iránt gyűlölettel, vagy bizalmatlansággal viseltetné, s mint tudni akarja, e kinevezést a burocracia egy része nem kedvező szemmel nézi, névszerint Morry, Fould és Rouher urakat a törvényhozó gyűlés hajdani baloldali tagjának kinevezése egészen kivette sodrúkból. Végül megjegyzi, hogy a herceg közlönyül a „Presse” tekinthető, mely e pillanatban semmi által nem tünteti ki annyira magát, mint Ausztria iránti ellenséges indulata által. Szerinte a herceg kinevezését a diplomatai testület legnagyobb része csekély tetszéssel fogadta.

— Napoleon császár, jun. 29-én elutazott Plombièresbe, a hol egy hónapig marad, azonban jul. 15-én a Chalons-i tábor megnyitására menend. Ez idő alatt a császárné St. Cloudban marad, s a cherbourgi ünnepélyek után megyen Biaritzba.

A cherbourgi hivatalos ünnepélyek programja következő: Aug. 6-án megérkezés a pályaudvarra; a mozdonyok beszentelése; menet a városon keresztül a főnökségre; ebéd, kihallgatás. Aug. 7. reggeli 7 órakor alapköltetékek a III. Napoleon új kórodánál, 1 órakor. Az új kikötő-rium elnökével O'Donnell tábornagyot ne-

tő zsilipeinek megnyitása; egy hajó vízrebocsátása; a hadi kikötőmű megtekintése. Aug. 8. séta a várost környező magaslatokon; meglátogatása a Notre-dame du vocu egyháznak; mise; I. Napoleon emléksobrának felavatása; csapatszemele; elutazás. Hirszerint Cambridge hg. és több más angol tiszt is meg van hívva a cherbourgi ünnepélyekre. Pelissier tbnagyot szintén várják. Az egyesült hajóraj a cherbourgi kikötőben nagy tengeri ütközetet fog előadni.

Mint írják, Ferdinand Miksa főherceg ö. cs. fenségének azon levele, melynek Menzi hg. által lett átadását a „Moniteur” jelenti, felelet a cherbourgi ünnepélyekre való meghívásra, melyet Napoleon császár a főherceghez intézett.

Párisban egy román röpirat jelent meg, e cím alatt: III. Napoleon császár és a „Dunafejedelemségek”. Ebben Franciaországra nézve becsületbeli dologgá van téve az unio létesítése, miután a császár nem engedheti meg, hogy a kéleti háboru eredmény nélkül maradjon.

Anglia. — Indiáról a legújabb tudósítások az angolokra nézve nem igen kedvezők. Nana Sahib küldönczei mindegyik nagyon tevékenyek. A nagporei országokban egy főnök körül csoportosulnak a lázadók, s felő, hogy a ragadós példát Közép-India követni fogja. Delhiben is újra kezdik fölemelni fejüket a benschültek, s hiszik, hogy a sipáhiakat megint Delhi falai alatt látandják nem sokára. Kalkuttában a mahomedán lakosok fölkelésétől tartottak. Luknó újból fenyegetve volna. A pendzsábi csapatok közt összeesküvés fedeztetett fel — azallat a roppant hőség, betegség emészti az angol haderőt. A „Pays” szerint Sir Colin Campbell tk. a támadó nyári hadjáratról lemondott. Azon 6000 ember közül, a kikből a luknói őrség állt, már csak 2000 ember fegyverképes létezik, a többi vagy meghalt, vagy beteg. Megjegyzendő, hogy a leggyászosabb hírek francia közlönyökön szűrődnek át, a minthogy édes kárörömet okoz a francziának minden csapás vagy kudarc, mely az angolt érheti. Irigya szomszéd szemé. Az indiai helyzet iránt csak további közlemények után igazodhatunk el voltaképpen.

A „Times” talál némi vigasztalót a legújabb indiai hírek között is. Calpi városát Sir Hugh Rose bevette, s a pártos Gwalior-jutalék tökéletesen szét van verve. Ez esemény fontossága abban fekszik, hogy ez a tábornokoknak teljes szabadságot nyújtand a felföldön való hadműveletekre. A Gwalior-hadtest a legjobban fegyelmezett, s legjobban kiállított sereg vala, mely még az angolok ellen viaskodott. Mindeddig még egyszer se vala derekasan megverve, se olyan hosszú utak által elkínözva, mint a sipáhiak, a kiknek előbb Kánportól Luknóig, s Bareilly-ig kelle haladniuk. Ez esemény a luknói őrséget is sokkal jobb helyzetbe teszi. Általában mondhatni, hogy a tudósítások kedvező dolgot jól megfontolva, meg kell látni, miképp ok nélkül való dolog, hogy veszteségeken busulni, vagy egy győzelmeken ujongani. Igen, jól tudjuk előre, mi lesz a játéknak elvégre is a kimenetele. A lázadók guerilla-harczot viselnek, a melynek semmi általános eredménye nem lehet, de a mi seregünk is sok veszteségnek, erőfeszítésnek van kitéve, s a mi halálos ellenségünk, a nap, teljes erejében van.

Oroszország. — Estlandban, revali magán levelek szerint, porlázadás tört ki, mely elől az összes földbir-
tokokos Revalba menekültek. Egy jöszágot leégettek. Revából 60 katoná indult ki, de 1000 furkókkal fegyverzett paraszt fogadta őket, s összecsapásra kerül-
vén a dolog, 15 katonát agyonlőttek, de a parasztok közül is 40-ig elesett.

Spanyolország. — Madridi július 1-ről szóló távirati tudósítás szerint Isturiz és miniszteriuma, eddig nem ismert okból lelépett. A királyné az új miniszte-

vezte ki, a ki egyuttal a hadügyi tárczát is viendi. Negrete igazság. Salaverin pénzügyi miniszterekül említettnek.

Olaszország. — Római magánlevelek szerint jun. 26-ról ottan ujong véres verekedések történtek a francia és római katonák között; a nép alja is nagy kedvet mutatott a szenvedélyes játékhöz résztvenni. Egy római tü-
zér 20-án a francziától halálos sebet kapott. Több más egybekapásnak hasonló kimenetele volt. Mindkét részről elhulltak néhányan. A francia haditörvényszékek, a rendtelenségnek eleit véendő, a fölfedezhetett vétkeseket legott gályákra ítélték. Goyon tábornok, a francia csapatok főparancsnoka, rendeletet adott ki, mely szerint a ki először húzand kardot, rögtön föbe fog lövetni. A római katonák nem áll-
hatják a francziákat; egyébiránt ez utóbbiak a római csapatok iránt igenis kihívó és sértő magaviseletet mutatnak.

Törökország. — A montenegrói határszabályozó bizottmányhoz, mely Ragusában, — mint írják, jul. 15-én jö egybe, francia részről Gelis századossal a Ragusában levő consul Heccardot nevezetelt ki. Török részről a bizottmány tagja lesz Kemel effendi, a ki most Boszniában biztosképp működik; angol részről pedig Churchill ragusai consul.

— A belgrádi angol consulknak a rajta történt bántalmort elég van téve. A porta mindent megígért, a mit csak tehet: a jelenlegi városéget máshová teszi által, s helyébe mást rendel. A nizám, ki a főconsult bántalmazta, Stambulban haditörvényszékre halálra fog ítéltetni, a többi részes katonák pedig a legszigorúbban fenyteteni. A vizály ekként tényleg el-
leven igazítva, a consul is a nagybritanniai lobogót ágyurobaj közt ismét kitűzte.

— Kleki legújabb tudósítások szerint az utóbbi napokban mintegy 440 emberből álló katonai szállítmány érkezett oda Mostárból, hogy Stambulba inditassanak. Ezek a grahovai megrohanáskor a feketehegyei el foglaltak, most megcsontított testrészekkel eresztetének vissza. Némelyeknek orra, másoknak fülei metszettek le, sőt voltak, kiknek arczukról a bőr mindkét oldalán lenyuzatott; és kiket a kegyetlen győzők kezük vagy lábuktól fosztottak meg. Ezen szerencsétlenek látása a kleki lakosok legmélyebb részvétét ébreszté fel, valamint utálatát a kegyetlenkedők iránt.

Amerika. — Vera-Cruzról jun. 7-ről írják, hogy Zuloaga, a mexicói dicator, a fővárosban lakó valamennyi külföldit az államnak adandó kölcsönre kényszeríté. Puebló-Nacionalban ütközet volt. Pirate visszavonult. Miranon tbnokot, ki Zuloaga pártjához tartozik, kétszer megverték. Zuloaga köszönő levelet kapott a pápától, hogy az egyházi javakat visszaadta. Most a szabad sajtó elnyomásán fáradoz. Jamaika és Mazarin kivételével az ország valamennyi kikötője az ő hatalmában van.

UJ POSTA.

A conferentia hetedik ülése, mint tudjuk, f. hó 3-án létrejött, még pedig a török meghatalmazott jelenlétében. Az ülés sokáig tartott; de ha a dunafejedelemségek kérdésében már kedvező eredményre jutott volna, a conferentia az epedő váró világ megörvendeztetése végett bizonyosan maga is kilépett volna a titok éjéből. A párisi egyik levelező azt hiszi, hogy kielégítő sikert várhatni ebből a már előre eldöntönek híresztelt ülésekből, míg a másik szerint Ausztria magatartása oly fenyegetőleg ellenes volt, hogy a kiegyezést most még kevésbbé remélhetni mint valaha. Bécsbe érkezett távirati híreknek pedig tudni akarják, miképp a dunafejedelemségi kérdésre nézve örvendetesebb összeshangzás uralgott az értekezleten, s az Ausztria részéről módosított javaslatokat a többi nagyhatalmak biztosai is elfogadták volna. Mi becsét tulajdoníthatni a fennebb használt hasonlító-foknak, kissé még kétesnek

látszik, mert ha e perczig egyáltalában oly kevésbé volt szó valamely örvendetes hangulatról a conferentiákban, meglepő volna az „örvendetesebb”re való oly rögtöni átmenetel.

Hogy Kisseleff gróf a czárnak egy sajtárszerű levelet olvasta volna fel a conferentiában a hat-humayumot illetőleg, kétségre vonják; megengedik csakugyan azon levél létezését, legalább senki se kétkedik a czárnak azon meggyőződésében, mit orosz lapok legújában is prédikálnak, hogy a porta egy gyógyíthatlan beteg ember, a kivel még jót tennének, ha minél gyorsabban szereznek meg neki az idvséges kimulást.

Nagy figyelmet gerjeszt a „Patrie” tudósítása, hogy az adriai tengeren állomásozó orosz fregata francia hadihajókhoz csatlakozott, s francia ellenadmirál Jurien de la Gravière főparancsnoksága alá adta magát. Az „Ind. belge” szerint e feliasztó hírrel egy kissé túlfőték a czélt, mivel az orosz parancsnok csak azon utasítást vette, hogy komolyabb dolgok esetében helyezze magát a francia admirálal rendelkezése alá és ezzel egyetértőleg működjek. Az orosz czár levelete hat és ezen adriai francia-orosz szövetezés kettős rémkísértete nem fogja még most a világháboru vészes csirait képezni. E bizonyítatlan híreknél bizonyosabb kezességet találhatni erre nézt azon két ország belső állapotjában, melyek a világbékét látszanak fenyegetni. Oroszországban a porlázadás jelei mutatkoznak, s ha ez még eddig csak a csekély népességű Esztlandra szorítkozik is, de alig titkolható már, hogy az elégtelenség az egész birodalomban el van terjedve, paraszt és nemesség rendkívüli izgalomban van, s a kormány kénytelenítve van minden kitelhető erejét összeszedni, hogy a parasztság felszabadításának kivételénél egyfelől a csökönyös nemességnek ellentállását, s másfelől a porok szilajkodását zabolán tartassa. Franciaországban egyénében lapnak csak a szeme kaprázott, midőn új szabadsági korszakot képzelt feltűnni látni. A szigorú rendszabályokból lényegileg egyetlenegy sincsen visszavonva, sőt még egy újabb lön szükségesnek találva. Mert a mint Frankfurtból írják, ott Chamberd grófnál valami 300 legitimistának nagy lakomája lévén, a francia kormány üdvönsnek találta, nem adni utilevolet elismert legitimistáknak Németországba.

Spanyolországban az új miniszterium-alakítás O'Donnell elnöklete alatt dacz és tiltakozás akar lenni Anglia ellen, s diadalma a francia befolyásnak. Az angol parlamentnek Spanyolország ellen kimondott vádjá megsértette a spanyol nemzeti büszkeséget s Malmesburynak fenyegetését, hogy Angolország ezentul nem fog törődni Amerikában a spanyol érdekekkel, azzal viszonozza a spanyol, hogy szorosabban kíván a francziához csatlakozni.

— A francia lapok eléggé megmutatták, hogy helyén a nyelvök, s ügyibe elutadják mondani, a mit nyelvökre adnak. Most egy kis szünetet adnak nekik, odautasítván, hogy Anglia és Ausztria elleni heves megtámadásaikkal hagyjanak fel. De illő is csendet parancsolni a házi hű állatoknak, mert a császár az angol királynét újból meghívta a cherbourgi ünnepélyekre s a királynő a minisztereivel tartott bővebb tanácskozás után meg is ígérte látogatását. Victoria ez utja lenne az igazi béke galambjának olajfa levele.

— A Kaukaszban a muszák diadalmas előhaladása felakadt. Rendkívül véres harcok valának ott a napokban, s a muszák nagy veszteséggel kényszerültek visszavonulni, a cserkeszek maradtak győzelmesei a csatálaton, de inkább el voltak fáradva, hogysem az ellent üldözheték volna.

Bécsi börze. — Július 7-dikén. Erdélyi urbéri papir 81 $\frac{1}{2}$. Magyar urbéri papir 83 $\frac{1}{2}$. Nemzeti kölcsön 83 $\frac{1}{16}$. Arany 7 $\frac{1}{16}$. (darabja 4 frt 50 $\frac{3}{10}$ kr) Ezüst 4 $\frac{3}{8}$ arany 1 in).

Felolós a szerkesztésért BERDE ARON.

Urbénkárptóllási tőke-utalványozás.

A sz.-udvarhelyi cs. k. megyei törvényszék utján gr. Lázár Antonia nyug. őrnagy Specker Ferenczének sz.-demeteri, bordoki, csöbzi, sz.-szállási, siklódi b. u. 3555 56 1/2 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók aug. 3-ig. Targyalási nap nov. 6-ka d. e. 9 órakor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján Szébeni Antal özvegy Halmágyi Károlynának b.-nyiresi, viz-szilvási, hsdái, onoki, szávai b. u. 4867 ft 35 kr., ar.-sz.-miklósi, m.-börzsi, ketelyi, szász-encsi, b. u. 1626 ft 18 kr., — Kakucs Farkasnak budatelti b. u. 4845 ft 54 kr., — Kórdá Adámnak b.-nyiresi, hsdái, v.-szilvási b. u. 3963 ft 11 1/2 kr., — Melegföld-vári, kápori b. u. 3380 ft 51 1/2 kr., — Sándor Jánosnak mező-kapusi b. u. 1995 ft 32 kr., — Székely Daninak m.-kapusi b. u. 1300 ft 6 1/2 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók szept. 4-ig. Targyalási nap nov. 2-ka d. e. 9 órakor.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján öz. Rácz Zsigmondnak örökösei: Rácz Eleonora öz. Ujváry Lászlóné, — Rácz Luiza Gyarmathi Miklósnak kalota-ujfalvi, incseli, kelesli, boczi, merégyői, m.-valkói b. u. 9573 ft 13 3/4 kr., — Szászvári Tere, öz. Szűcs Mihálynak k.-ujfalvi, incseli, keleszi, merégyői, m.-valkói, b. u. 2840 ft 8 kr., — Dési

Sándornak n.-ölvesi b. u. 924 ft 35 kr., — Hatfaludi Antalnak a.-földi, m.-nagy-zsombori b. u. 1578 ft 45 kr., — Kakucs Farkasnak m.-földvári, n.-devecseri, k.-devecseri, kápori b. u. 3533 ft 19 1/2 kr., — dellő apáthi, veresegyházi b. u. 4016 ft 26 kr., — báró Kemény Ferencz, Ugron István, öz. Miklós Péterné, s. öz. b. Kemény Károlynak m.-valkói b. u. 839 ft 46 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók szept. 4-ig. Targyalási nap nov. 6-dika d. e. 9 órakor.

A kolozsvári cs. kir. megyei törvényszék utján ifju. gróf Haller Györgynek sz.-margitai, ó-dellői, mező-ujfalvi b. u. 5791 ft 40 3/4 kr., id. Jenei Józsefnek póka-keresztúri b. u. 195 ft 51 1/2 kr., — Biró Lászlónak gy.-vásárhelyi, inakelti, m.-bilaki, a k.- és f.-földi b. u. 4374 43 1/2 kr., — Gál Józsefnek nagy-oklói, f.-pótdi b. u. 880 ft 10 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók aug. 31-ig. Targyalási nap nov. 29 és 30-ka d. e. 9 órakor.

A szébeni cs. kir. megyei törvényszék utján Szepesi Rózsa Szabó Zsigmondnak kornezeli b. u. 199 ft 53 kr., — borsai Nagy Krisztina öz. Bora Eleknének ágostonfalvi b. u. 4074 ft 56 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók aug. 31-ig. Targyalási nap okt. 29-ké d. e. 9 órakor.

A kolozsvári cs. kir. megyei törvényszék utján Veres Judit Retegi Mihálynak ugruczi, alsoküllői, m.-fodorházi, söllymői b. u. 5270 ft

33 1/2 kr., — báró Sedlnitzki Károlynak, Ninas Leopoldinának nagy idai, budarlói b. u. 11097 40 3/4 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók szept. 2-ig. Targyalási nap dec. 11 ke d. e. 9 órakor.

A marosvásárhelyi cs. k. megyei törvényszék utján Nyárádi Imrénék k.-szőlősi b. u. 186 ft 35 1/2 kr., — Zonda István és Véghe Andrásnak zágori b. u. 200 ft., — id. Vajna Lászlónak dtd. 437 ft 30 kr., — ifju. gróf Haller Györgynek ugrai, vidrätzegi, kerellői b. u. 31326 ft 52 3/4 kr., — ifju. gr. Haller György, Gabriela Weisz és Józsefina b. Jósikának bordi b. u. 12434 ft 58 3/4 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók aug. 21-ig. Targyalási nap okt. 11 ke d. e. 9 órakor.

A kolozsvári cs. kir. megyei törvényszék utján özvegy Butka Mózesné Erdélyi Rákhelnek m.-fodorházi b. u. 1526 ft 39 kr., — ifju. gr. Haller György, gr. Haller Gabriela Weisz és Józsefina b. Jósikának topliczai, mesterházi b. u. 3177 ft 25 kr., — Nagy Antal és Mária örököseinek berkeszi, k.-bányai, k.-b.-havas, m.-oklói, p.-egresi b. u. 1686 ft 56 1/2 kr., — Telek Lászlónak fejdéri, ó-bikkali birt. után 3365 ft 41 kr., — gr. Lázár László, Miklós, és öz. gr. Lázár Benedekné szül. gr. Bethlen Máriának kendermezei b. u. 1530 ft 58 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók aug. 31-ig. Targyalási nap okt. 10-ke d. e. 9 órakor.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

Legújabb cs. kir. szab. készítményei a diszgyógyszerészetnek a pipereasztal számára.

NÖVÉNYI

BALZSAMOS

SZAL-HAJKENŐCS.

OLAJ-SZAPPAN.

Ezen a vegyészeti kir. tanárnak Berlinben Dr. Lindesnek felhatalmazása mellett a legcélszerűbb művegytani eljárás szerint nagy gondalattal tisztán növényi vegyreszert készített szál-hajkenőcsöt, melynek használatát a hajnövekedés, miután az hajlék onyságában fenntartás nem hagyja kiszáradni, e mellett a hajnak széptermészetes fényt, nagyobb ruganyoságot kölcsönös, míg másfelől egyszerűen a hajvalásztékak a maga alakjában fenntartására is különösen alkalmas.

A csász. kir. szabadalmazott növényi szál-hajkenőcs csak eredeti darabokban árultatik, melyeknek hivatalosan letett jegyei zöld és aranydrabban vannak elkészítve.

Ára egy eredeti darabnak: 30 pkr. A fentebbi szépségügyi szerek beltartalma fölöslegessé tesz minden további magasztalást, egy kis kísérlet elegendő arra nézve, hogy ezen közhasznú szereknek célszerűsége, és jellesegeről mindenki meggyőződhesse, — s azok valódi minőségben egyedül csak:

Kolozsvárt Wolff J. gyógyszerésznél, valamint: A brudbányán: Ferenczy Mihály; Beszterczén: Keltl Frigyes és Dietrich-Fleischer; Déván: Büchler L. Erzsébetvárosban: Smidt Andr. Szébenben: Zóhrer F. Brassóban: Stenner Fr. és Hoffm. Marosvásárhelyt: Fogarasy Demeter; Szászsebesen: Weissrott F. Kóhalom: Melas F. Ed. Segesváron: Misselbacher B. F. Székely-Udvarhely: Kaucz A. F. Tordán: Welics György és Wolff G. gyógyszerüzében.

Ezen a legújabb vegyészeti tapasztalatok szerint készített balzamos olaj szappan nem csak tisztító hanem egyszerűen puhaságot és frissességet is előmozdító tulajdonságai által megfélel mindazon kelleteknek, melyek egy tökéletesen jó toaletthez és elegáns szappantól megkivánnak, s ezért mint gyenge egyuttal hathatos napi mosdászér még a leggyengédebb és legérzékenyebb nők gyermekek bőrére nézve is bizony ajánlható.

A csász. kir. szabadalmazott balzamos olaj-szappan csak fekete betűkkel nyomtatott, fehér paketicskában árultatik, melynek elő részén a szavakat „Gesetzlich deponirt“ tartalmazó vörösnymású bélyeg van.

Ára egy eredeti paketátskában: 20 pkr. Egy kis kísérlet elegendő arra nézve, hogy ezen közhasznú szereknek célszerűsége, és jellesegeről mindenki meggyőződhesse, — s azok valódi minőségben egyedül csak:

Porosz királyi kerületi főorvos Dr. KOCH

jegeczes NÖVÉNY-CZUKORKÁI

Ezen a legjelesebb legalkalmasabb növényekből a legtisztább jegecset, cukorkát, egy részével készült Dr. Koch változatlanul eredeti skatulyákban 20 és 40 pkr. árultatik. Minden tévedés kiküszöbölése végett pontosan kell megvizsgálni arra, hogy a Dr. Koch-féle jegecsez növény-czukorkák csak hosszukkal skatulyákban vannak pakolva, melyeknek barna betűkkel nyomott fehér függvénye a fennbéli látható pecsétet viseli.

Kolozsvárt Wolff J. gyógyszerésznél, valamint: A brudbányán: Ferenczy Mihály; Beszterczén: Keltl Frigyes és Dietrich-Fleischer; Déván: Büchler L. Erzsébetvárosban: Smidt Andr. Szébenben: Zóhrer F. Brassóban: Stenner Fr. és Hoffm. Marosvásárhelyt: Fogarasy Demeter; Szászsebesen: Weissrott F. Kóhalom: Melas F. Ed. Segesváron: Misselbacher B. F. Székely-Udvarhely: Kaucz A. F. Tordán: Welics György és Wolff G. gyógyszerüzében.

Dr. Hartung-féle cs. kir. szabadalmazott

CHINAHÉJ-OLAJ.

A hajnövet megtartására és szépitésére;

egy üveg használati utmutatással együtt 50 pkr.

NÖVÉNY-HAJKENŐCS.

a hajnöves fölélesztésére és erősítésére; egy köcsög használati utmutatással együtt 50 pkr.

A dr. Hartung-féle hajnövesztő szerek, bebizonyított kitűnő jó tulajdonságaik jutányos árak által igen kedvezőleg különböznek az oly sok dicsőre dicőstől, macassar-, lapugyókér-, s minden más egyéb hajolaj és hajkenőcsöktől, s e szerint azok méltán, mint e nemből a legjobb és legjutányosak leik ismertetésén ajánlhatnák. Ez iránti kimerítőbb leírások, ingyen szolgáltatnak, és magok a szerek valódi és nem hamisított állapotban kaphatók Kolozsvárt egyedül a Wolff J. gyógy szertárban; valamint:

Szébenben: Zóhrer Ferencz-nél, Brassóban: Stenner, Hoffmann és Kopaszek-nél, M. Váshelyt: Fogarasy Demeter-nél, Tordán: Velics György-nél és Wolff G. gyógyszerüzében. Segesvárt: Misselbacher J. B-nél találhatók.

TANITVÁNYUL főlvetelik kereskedéseme oly ifju, a ki jól tud magyarul és németül írni s olvasni. Kolozsvárt, jul. 7-én 1858.

A kolozsvári cs. k. megyei törvényszék utján Balási Agnes Hellei Jánosnének sz.-egyei b. u. 430 ft 12 1/2 kr., — Némethy Anna öz. Bideskúti Boldizsárnak györgyfalvi b. u. 371 ft 52 1/2 kr., — Pálfi Sándornak m.-péterlaci b. u. 353 ft 30 kr., — Erdélyi Samunak badoki b. u. 5 ft 41 1/2 kr., — Simon Józsefnek m.-ujfalvi b. u. 87 ft 47 kr., — Tarsoly Sándornak kővicsi b. u. 402 ft 30 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók aug. 31-ig. Targyalási nap dec. 3, és 4-ke d. e. 9 órakor.

A zilahi csász. k. megyei törvényszék utján Weer Susanának kelenczei, egerházi, vádalfalvi, b. u. 5993 ft 48 kr., — Cseréy Anna öz. Cseréy Farkasnének győrtelki, k.-debreczeni, kövázrai, m.-csaholyi, n.-paczali, monori, n.-bajomi, szelgési, széplaki birt. u. 10319 ft 10 1/2 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók aug. 31-ig. Targyalási nap okt. 16-ka d. e. 9 órakor.

A zilahi csász. kir. megyei törvényszék utján Filip Istvánnak hídgyei b. u. 123 ft 45 kr., — Zsigmond Borbára öz. Viski Pálnak bősázi b. u. 1127 ft 30 1/2 kr., — Bölöni Juliánnak öz. Szilágyi Sándornak újnémeti b. u. 662 ft 5 kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványozatik. A követelések beadandók szept. 1-ig. Targyalási nap okt. 9-ke d. e. 9 órakor.

(474) A „Nagy pipa“ című elegy kereskedésben egy gyakornoki hely ürlt, hová egy 14—16 év közti ifju bevételeddik.

(468) A Mezősegen van egy eladó jószág, melynek: I. a) Udvara 200 vékányi területű földön fekszik; b) Az udvarház köből van, zsindely fedél alatt, benne 5 szoba, kamara, pince; c) van egy gabonás; d) istálló 8 lóra, 32 szarvas marhára; e) tisztó-, cseléd- és majorház; f) szekérzsiniek; g) nagy csűr; h) 4000 vékára malékas.

II. Tartozik ezen jószághoz egy három kövi malom és egy fogadó.

III. Tartozik 13 faluba és mezőn lakó zselérek, kik ökrös és gyalog napszám tétel mellett, egyezs szer nt kapnak szántó földeket, és kaszálókát az udvartól.

IV. Tartozik 5 cigány háznép: udvar környékén tesznek hetenkint 22 gyalog napszámokat.

V. Szántója van 2607; kaszáló 1896, legelője 482, nádasza 155, tava 400 vékányi területű.

Ezen birtokra nézve a tagosítás már meglevén inditva 700 hold területű föld fog egy tömegbe kiadódni.

Áráról a szerződési feltételeiről bővebben értesítést nyerhetni, kurtá-szappanyutczában 364 sz. a. lakó Lukács Ferencz-től.

(471) Hiányos hallás és hibás beszéd esetében, valamint fülzugás, susogás és esen-gésben szenvedőknek.

Dr. Schmalz drezdai orvostanésos gyógymodot ajánl július 9-dikétől 12-dikéig Kolozsvárt, a Blasini-vendéglőben, naponként 10 óratól 2 óráig.

Hirdetés.

Kolozsvárt a k. monostor-utczában a 166. szám alatti 6 szobából, kamara 2 konyha és 3 pincéből álló ház és két utcára nyuló nagy kiterjedésű telek szabad kézből eladó levén, árá iránt értekezni lehet Kolozsvárt b. monostor-utczában a 154 sz. alatti háztulajdonossal.

(424) Stein János-nál Kolozsvárt és Wittich József-nél M.-Vásárhelyt kaphatók: Legújabb és leghasznosabb

MEZESZ KÖNYV,

több évi tapasztalat után írta Korbuly János. Ára 12 kr.

Egy mezei gazda élete, elkerülhetetlenül szükséges olvasó-köny, a kisebb tehetségű gazdák s főleg a köznép számára, írta Biró Miklós. Ára 1 ft 20 kr.

Milotai Ferencz,

Az erdélyi gazda kézikönyve,

a gazdaságot alaposan tanulni igyekezők számára. Ára csak 1 forint.

VAJNA DÁNIEL ily című munkája: „Borászati közlemények a magyar pinczegazdaságról, mezőjeiről, egy könyvmutató táblával. Ára füzve 1 ft 45 kr. ezüstben.